

КНИГА - спадарожнік жыцця

Слова аб юных

Разам з чытачамі

Чуласць і уважлівасць

Успамінаецца мне сцяна ў Пушкінскай бібліятэцы. Дванаццацігадовы чытач здуху і выбірае сабе новую. Складаная задача: як пазнаць, якая з іх цікавейшая? Бібліятэкар старанна дапамагае свайму чытачу, вельмі хваляць нейкую кнігу. Якая была гэта кніга — не памятаю, толькі ведаю, што яна была вельмі карысная. Але хлопчык схаваў не хацеў гэтых рэкамендацый і стараўся выбраць кнігу сам. Калі бібліятэкар зусім ужо прысунуў хлопчыка сваім рэкамендацыям, той паказаў кнігу свайму сябру, што стаў побач, і спытаў:

- Вядома гэтую кнігу?
- Вядо.
- Ну, як?
- Варахло.

Адно толькі гэтае слова сказаў хлопчык. Але яно было такое аўтарытэтнае, што абавязкова вышлі з іх. А кніга, паўтараю, сапраўды была добрая і карысная, толькі карыснасць была надта прамалінейная. І ў гэтым усё было. Трэба думаць, што такім чынам склаўся «грамадская думка» ў гэтым вучылішчы, а бібліятэкары, выхавальні, пісьменнікі павінны зрабіць з гэтага свае вывады.

На працягу многіх гадоў мне даводзілася спрацаваць з некаторымі рэдактарамі, камсамоўскімі работнікамі, выхавальцамі, работнікамі Міністэрства асветы, якія адтэрмітавалі і катэгорычна выказваліся ад імя чытачоў-вучняў: «Гэтага дзеці не зразумеюць», «важна іронія да дзяцей не дойдзе», «чытаць зразумеюць гэта напярэдняе» і т. д. і т. д. А пры непераможнай супрацьлегласці з вучнямі я шмат разоў пераконваўся, што яны разумеюць куды лепш, як думаць іх некаторыя паважаныя пасрэднікі. Даўно, пасля першага выдання кнігі «Палескія рабіншчыкі», на адным вучнёўскім сходзе, зладзілі, у Бабруйску, адзін вучань задаў мне пытанне:

— Скажыце, адкуль Віктар і Мірон

дасталі ў лесе вяршкі, каб звязаць бандытаў?

Я аслупянеў. Мастак, як на тое ліха, пераважваў на малюнку бандытаў такімі тоўстымі карабельнымі тросамі, што вага іх павінна была дасягаць пуды са два. А ў кнізе ніводнага слова аб тым, адкуль узняліся вяршкі. Да гэтага часу кнігу чыталі два — тры выдзвенкія рэжысёры, рэдактар, стылрэдактар, карэктар, а зноў рэдактар, некалькі крытыкаў, настаўнікаў і іншых паважаных дарослых чытачоў — ніхто з іх не заўважыў недарэчнасці, апроча «дзіцяці».

Мы дзелім вучняў на выдатнікаў, проста добрых, сярэдніх, двоечнікаў. Гаворачы аб тым, як уключае чытанне літаратуры на пасляхвосць, я падзяліў-бы вучняў на дзве катэгорыі: тых, хто чытае кнігі, і тых, якія не чытаюць. Я ведаю сямя, дзе бацька казаў дзецям:

— Пабылі чытаць кніг. Там і «спяцёркі» лягчы да вас прыйдучы.

І дзеці пазней заўважалі, што «спяцёркі» «прышлі» сапраўды, натуральна. Калі малодшая дзяўчынка захапілася за кнігам — вучыцца толькі на «спяцёркі», дык бацькі разумна скіравалі яе намятанні і парадзілі ёй пабылі чытаць кнігі. Дзеці, для якіх вучыцца толькі на «спяцёркі» — самамета робяцца пакутнікамі. Яны могуць добра разумець урок, але дажуняць часам маленькую кібу і яна папусе аглянуць. Тамы яны пачынаюць дубіць усе словы аздаўнаюча тэксту і ўвесь час знаходзяцца ў напружанні. А тым вучні, ад якіх я раскаваў, вучыліся лёгка, не бачыцца нават «троскі» і свабодна развіваліся, чытаючы кнігі.

Чытанне аб дзіцячым чытанні называюць важным. Яно часам даедае практычнай распрацоўкі і уважлівасць стаўлення да гэтай справы ўсіх нашых бібліятэкараў.

Янка МАУР.

Сакратар калгаснай партыйнай арганізацыі тав. Анацка часта наведвае сельскую бібліятэку. Яна не толькі актыўна чытае, а і першы даручыць у рабоце. Разам з ёю складаем план работы, раімся. Вялікую дапамогу аказваюць нам настаўнікі мясцовай сярэдняй школы.

Было б няправільна абмяжоўваць дзейнасць бібліятэкары толькі выдатнай кніг. Наша жыццё такое багатае і разнастайнае, і бібліятэкары нехта не павінен звязваць у чатырох сценах.

Мне хацелася б сказаць пра тое, што бібліятэкары не

павінны забываць іншыя формы культуры-масвай работы і ў прыватнасці гурткі мастацкай самадзейнасці. На сваім вопыце я пераконаўся, што ўздымаць гурткі мастацкай самадзейнасці заўсёды вялікі кітаўлюб, найбольш актыўныя чытачы.

У нашай вёсцы многа моладзі. Вяслы, шумавая, яна заўсёды ахвотна наведвае бібліятэку. Больш за ўсё, вядома, любяць дзяўчаты і хлопцы разам паспяваць, а потым патанцаваць. Вос гэтаму ягу моладзі да самадзейнасці мы і выкарысталі, стварыўшы харавы і драматычны гурткі.

На рэпетыцыях у нас заўсёды прысутнічае многа моладзі, нібы на канцэрце. Прыкладна «артысты», і тут-жа, у глядзельнай зале, сядзяць калгаснікі. Часам нават хацелася б правесці рэпетыцыю «пры зачыненні дзвярэй», але магчымасці ў нас такой няма, ды і не хочацца кроўці нашых пачырванелых вачэй і твары. Кіраўнік хору настаўніца Я. Сіндровіч так прывыкла да гэтых нашых спецыфічных умоў, што калі часам у бібліятэцы з'явіцца мала калгаснікаў, дык скарыцца, што праца ідзе не так плысна.

У 1955 годзе нашы «артысты» занялі першае месца на раённым аглядае мастацкай самадзейнасці. Пасляхова воступілі яны на раённым фестывалі моладзі.

Нашы драмгурткі любяць ставіць п'есы беларускіх пісьменнікаў. Мы пакавалі спектаклі на п'есах «Паўлінка», «Пінская шляхта», «Яноў жапаранкі», «За вушца, ды на сонейка», «Сон у руку» і іншыя. Перш чым разучыць тую ці іншую рэлю, кожны ўдзельнік драматычнага гуртка чытае п'есу. Калі, скажам, спадбаўся «Паўлінка», дык наш «артыст» абавязкова прыдзе да бібліятэкара і папрасіць, каб яна дала яму што-небудзь пачытаць з творчых Яні Купалы, Галасна, што драмгурткі прычыталі ўсе паэмы і вершы Купалы, драматычныя творы Крапівы, яго байкі.

Нядаўна мы праводзілі літаратурны вечар, які быў прысвечаны творчасці Кандрата Крапівы і закончыўся спектаклем «Яноў жапаранкі». Звычайна такія вечары карыстаюцца поспехам у калгаснага глядача. Яны дапамагаюць прапагандаваць кніжку. Пачулі калгаснікі п'есу І. Лубяна на словы А. Русака

«Толькі адна» і захацелі развучыць яе, а некаторыя харысты папрасілі пачытаць зборнік вершаў паэта.

Наогул трэба сказаць, што творы беларускіх пісьменнікаў не залежваюць ў нас на паліцах. Кнігі Коласа, Купалы, Крапівы, Маўра, Пестрака, Шамякіна, Мележа і іншых беларускіх аўтараў заўсёды на руках.

Не так лёгка кіраваць драматычным гуртком у далёкай вёсцы. Касцюмы патрабуюць «артыстам», грим, декарацы. Але гэтымі пытаннямі ні раёны аддзел культуры, ні абласны Дом народнай творчасці зусім не цікавяцца.

І самая вялікая наша пажаласць — гэта адсутнасць рэпертуару. У мінулым годзе, напрыклад, у Дом народнай творчасці, ні раёны аддзел культуры не прыслалі ніводнай п'есы, нават аднаактоўкі. Я-жа можна прадаваць далей? А мы-ж кожны месяц рыхтуем для сваіх калгаснікаў новы канцэрт, а якім выступілі і прыгладж дзве-тры разы.

М. ДЗЯРЖЫНСКАЯ, загадчыца Асаўскай сельскай бібліятэкі Гродзенскай вобласці.

Другі дарадчык

Можна без пераведзення сказаць, што калектыў работнікаў Чарыкаўскай раённай бібліятэкі шмат робіць, каб прыцягнуць чытачаў да кнігі, да вяду. Апроч чытацкіх канферэнцый, літаратурных вечароў, тут арганізуюцца кніжныя выставы, агляды навінак, індывідуальныя і групавыя гутаркі з чытачамі і г. д. Толькі за мінулы год праведзена восем канферэнцый чытачоў, чатыры літаратурныя вечары, дзесяці гутарак у паловочных брыгадах, чыроўных кутках, на мааццяўных таках.

За гэтымі лічбамі відаць вялікая работа, поўная клопатаў і пажаласцей. Зразумела, сваімі сіламі бібліятэка не зможа б усе гэта зрабіць. Дапамагае актыўнастаўніцкі т. Сафроненка, Мацікаў, Сынціко, Ягдзік, Марціноўская, аграномы тт. Салдапенка, Віктарка, Рубін, партыйныя, саветнікі і камсамоўскія работнікі.

Асабліва ўвага надаецца прапагандае навукова-атэістычных і сельскагаспадарчых ведаў. На навукова-атэістычныя тэмы праведзены два кніжныя агляды, выпушчаны чатыры плакаты. У гэтай рабоце актыўны ўдзел прымаў настаўнік т. Ягдзік, навуковец т. Безавусяў, работнік раённага т. Маісенка.

На тэрыторыі раёна знаходзяцца прамісловы мясцовай прамісловасці і леснапрамысловага, дзве МТС, гардінаўшчыны завод. Сярод іх калектыўна бібліятэка пачала прапаганда кнігі. Пачала з калектыўных чытак, з афармлення плакатаў на тэхнічныя тэмы і паведамленняў аб новых кнігах па тэхніцы.

Вялікі наглядні і ўспыні прапаганда кнігі хутка сталі адчуваць. Многія чытачы зацікавіліся літаратурай. Баваў Чарыкаўскай МТС І. Шуман чытаў толькі мастацкую літаратуру. Паўтарыны з ім, бібліятэкары т. Сталарова даведлася, што ён рацыяналізатар і марыць асацы прафесіі сцэнара і тэатра, але ў яго пакуць што нічога не атрымавацца.

Бібліятэкара паабраў некалькі кніг па тэатральнай і сцэнарынай справе і прапа-

навала іх чытачу. Паступова ён вывучыў усю літаратуру па тэатральнай і сцэнарынай справе, якая была ў бібліятэцы.

Гэта не адзіны прыклад. Майстар Чарыкаўскага лесаўчастка Н. Нанто мае сярэдняю тэхнічную адукацыю. Яго цікавяць не толькі пытанні лесной прамісловасці, ён уважліва сочыць за навінкамі на пытаных фізікі паўправаднікоў, выкарыстання атамнай энергіі ў мірных мэтах, тэлемаханіцы і г. д. Характэрна, што цяпер ён не толькі сам чытае тэхнічную літаратуру, але далучае да гэтай справы сяброў па рабоце тт. Астапенку, Чабатарова.

Асаблівым поштвам у чытача карыстаецца літаратура аб вопыце перадавікоў вытворчасці і, галоўным чынам, кнігі, напісаныя самімі наватарамі. З гэтай мэтай у бібліятэцы сістэматычна арганізуюцца выстаўкі твораў наватараў, кніжныя агляды.

Кланатавіа і настойліва прапагандаюць бібліятэкары сельскагаспадарчыя веда. Работнікі бібліятэкі тт. Сталарова, Беранзева сталі сваімі людзьмі на фермах і ў брыгадах, калгаснікі зяртаюцца да іх не толькі за літаратурай, але і за парадамі.

Часта можна сустрэць работнікаў раённай бібліятэкі на жывяладоўчых фермах каляса «Вольшвік», дзе яны дапамагаюць абсталяваць чыроўныя куткі. У гэтым калгасе жыццёе давалі грубы корм без паліраўнага яго прыгатавання. Работнікі раённай бібліятэкі сумесна з загадчыцай Ганіскай сельскай бібліятэкі Зосія Мазеўскай рашылі пазнаёміць калгаснікаў з вопытам прыгатавання кармоў у калгасе імя Леніна Маладзечанскай вобласці. Хутка гэты метад пералялі ўсё жыццёвае сельскагаспадарчы «Вольшвік». У калгасе пачалі больш рацыянальна выдаткоўваць корм, у выніку значна павысілася назоў малаза.

Умеюла прапаганда сельскагаспадарчых і тэхнічных ведаў абуджа творчую думку работнікаў і калгаснікаў, дапамагае ўкараць перадавыя метады працы.

І. ЧАРНЯК, інструктар Чарыкаўскага райкома партыі.

Зімовыя вечары

Юравічка сельская бібліятэка Калінкавіцкага раёна з'яўляецца любімым месцам культуры адначыку калгаснікаў. Вос ўжо больш дзесяці год загадае гэтай бібліятэцы Ніна Данаілава Цешчанова. Усе свае веда і здольнасці яе дае яна любімай справе.

Фонд сельскай бібліятэкі налічвае дасі тысяч кніг мастацкай, навуковай і сельскагаспадарчай літаратуры. Бібліятэку наведваюць больш 600 чытачоў. Сярод іх людзі рознага ўзросту і розных прафесій. Для кожнага з іх кніга стала сапраўдным скарбам, разумным дарадчыкам. Дзяржа Агаф'я Цешчанова і калгасніца Тацяна Вейнік, якія лікідалі сваю ініцыятыўнасць пры саветскай уладзе, чытаюць мастацкую літаратуру. Больш 30 кніг прачытаў 70-гадовы калгаснік Іван Васільевіч Паташка.

На адмыку: бібліятэкара Алена Цешчанова выдае кнігі чытачам.

Фота і тэкст Ю. Поляка.

Бывае, што пад адным дахам знаходзяцца дзве культурна-асветныя ўстаноўкі, а зладзіць ў іх працы не адукаваныя. Бібліятэка ведае сваё — прапагандаваць кнігу, а скажам, клуб заняты сваімі справамі. І сапраўды, загадчык клуба не будзе адкаваць за тое, што бібліятэкар дрэнна правядзе канферэнцыю чытачоў.

Калі уважліва прыглядзецца да працы Ратомскай сельскай бібліятэкі і мясцовага сельскага клуба, дык можна заўважыць нешта інаша.

— Дзеці! Мы будзем праводзіць літаратурны вечар... — часам звартаецца да загадчыцы клуба бібліятэкара Аляксандра Баралева і называе тэму вечара. — Пастараўся, каб самадзейныя артысты выступілі з мастацкім чытаннем.

— Дзеці! Мы будзем праводзіць літаратурны вечар... — часам звартаецца да загадчыцы клуба бібліятэкара Аляксандра Баралева і называе тэму вечара. — Пастараўся, каб самадзейныя артысты выступілі з мастацкім чытаннем.

— Дзеці! Мы будзем праводзіць літаратурны вечар... — часам звартаецца да загадчыцы клуба бібліятэкара Аляксандра Баралева і называе тэму вечара. — Пастараўся, каб самадзейныя артысты выступілі з мастацкім чытаннем.

— Дзеці! Мы будзем праводзіць літаратурны вечар... — часам звартаецца да загадчыцы клуба бібліятэкара Аляксандра Баралева і называе тэму вечара. — Пастараўся, каб самадзейныя артысты выступілі з мастацкім чытаннем.

— Дзеці! Мы будзем праводзіць літаратурны вечар... — часам звартаецца да загадчыцы клуба бібліятэкара Аляксандра Баралева і называе тэму вечара. — Пастараўся, каб самадзейныя артысты выступілі з мастацкім чытаннем.

КАЛІ ЛЮБІШ СВАЮ СПРАВУ

Мне здаецца, што галоўны клопат кожнага бібліятэкара — чытаць. За два гады бібліятэцы чытачоў у нашай калгаснай навінаеца. Цяпер іх у нас 400 чалавек, з іх толькі палавіна — калгаснікі. Я наўмысна гавару «толькі», каб падкрэсліць, што мне і бібліятэчнаму савету давадзіцца яшчэ нямаля папрацаваць. У нас не ўсе калгаснікі адукаваныя чытачы, і хочацца, каб яны частей прыходзілі ў бібліятэку.

Чым і дэпакоіць мяне, якім чынам гэтага дамагчыся. Варта, каб газета «Літаратура і мастацтва» часцей змяняла на сваіх старонках матэрыялы аб вопыце работы бібліятэкі і тым самым дапамагла нам.

Наша бібліятэка мае невялікі радыёпрыёмнік. Вельмі часта ён замяняе нам і музыканта, і чытальніка. Любы калгаснік можа пачытаць канцэрт навуковых п'ес, перадачы «Тэатр да мікрафона», літаратурныя і сельскагаспа-

дарчыя перадачы.

Слухалі мы на радыё оперу «Маладая гвардыя», многія бачылі фільм пра маладагвардзейцаў. Вос нехта і прапанаваў правесці канферэнцыю па гэтай творы. Выразілі ўсё-ж папярэдняе пачытаць навуку калектыўна. Ледзь не кожны вечар абзрылі і галасны дзе, а то і тры чыталі. Пасля некалькіх чытак мно-

гі калгаснікі выказаі жадаанне самі прачытаць гэты роман. У бібліятэцы ўжо ніседа аб'ява, што рыхтуецца канферэнцыя па роману А. Фадзеева «Маладая гвардыя». Многія пажадалі прыняць удзел у канферэнцыі. І хоць не кожны мо пааслоўна выказаць свае думкі, але ўсе прысутныя слухалі прамую п'есу ўважліва. Трэба пчына сказаць, бібліятэка дапамагла брыгадзірам, якія чыталі гэтую кнігу калгаснікам.

Назвачы добра працуюць бібліятэкі-перасоўкі ў аддаленых брыгадах калгаса. Кожная з іх мае дзве-тры дзесяткі чытачоў, у пераважнай большасці калгаснікаў.

Многія чытачы нашай бібліятэкі добра ведаюць польскую мову. Часта яны просіць даць ім пачытаць кнігі на польскай мове. Але, на вялікі жаль, завадзіць іх жаданне я не магу, бо такой літаратуры ні ў кулямагу, ні ў магазіне адкітагандаў няма. Некалькі разоў

пазвавала заўкі, але ніхто з работнікаў абдыгандаў не азнавуў сур'ёзнай увагі на гэтую просьбу.

Мы не можам як след разгарнуць работу яшчэ і таму, што паміжкіне бібліятэкі цеснае. Вечары моладзі, вечары адначыку нам даводзіцца наладжваць на прыватных кватэрах. Але гэта заўсёды звязана з вялікімі пажаласцямі: то гаспадар не дае згоды, то сесці няма на чым. Вядома, і ў прыватных паміжкінах таксама п'есна.

Вельмі-ж патрэбен нам клуб, вялікі, прасторны, каб можна было як след наладзіць работу. Толькі прыўлечыце нашага калгаса пра клуб і думайце не хача. А шкада!

Многа яшчэ цікаваецца ў нашай рабоце. Але калі любіш сваю справу, адкаж ёй усе сілы і веда, лягчай амаганца з перашкотамі.

В. КОДЗІС, загадчыца Парудзскай сельскай бібліятэкі Радунскага раёна.

Нашы актывісты

Перад намі, бібліятэчнікамі работнікамі, стаіць высокая і ганаровая задача — даянці кніжку да кожнага калгаснага сям'і, навучыць чытача пераймаць з кнігі патрэбнае, цікавае.

Які-ж формы і метады скарыстоўваем мы ў сваёй рабоце? Звычайна пры плавачыні работы бібліятэкі мы заўсёды ўлічваем тры наліжныя задачы, якія ставіць перад калгаснікамі і механізатарамі нашага раёна. Кожны дзень даводзіцца сустракацца са сваімі чытачамі. Мы вывясляем іх запатрабаванні, рэкамендуем тэхнічную або сельскагаспадарчую літаратуру. Стараемся таксама на гэтую-ж тэматку падабраць і мастацкія творы.

Наша бібліятэка налічвае цяпер 1670 чытачоў. У калгасе і МТС раёна мы накіравалі 16 бібліятэка-перасоўак. Там працуюць кнігазнаўцы нашы актывісты. Гэта сельская ін-

тэлігенцыя і калгаснікі. Добра прапагандае кнігі беларускіх пісьменнікаў настаўнік т. Працішч. За апошні час ён правёў гутаркі аб творчасці Я. Купалы, Я. Коласа, З. Бядулі, К. Чорнага. Недаўна тав. Працішчк выступіў з літаратурным аглядам на тэму «Сатыра і гумар у творчасці беларускіх паэтаў».

Кнігазнаўцы Г. Савіцкая і В. Вялікая часта наведваюць брыгады калгасаў, вывясляюць патрэбы калгаснікаў, пасля чаго прыходзіць у раённую бібліятэку, каб атрымаць неабходную літаратуру. Апроч таго, мы практыкуем палворны абход. Даводзіцца арганізаваны ў брыгадах і калектыўныя чыты творы мастацкай і сельскагаспадарчай літаратуры.

У калгасе імя Панамарэнікі мы правалі канферэнцыю чытачоў па кнізе К. Арлоўскага «Такім можа стаць кожны

калгас». Рыхтавалі яе разам з мясцовым актывам. Задоўга да канферэнцыі правалі гутаркі і калектыўныя выткі кнігі. Вос чаму ў сваіх выступленнях на канферэнцыі старшыня калгаса, аграном, брыгадзіры і калгаснікі гаварылі не толькі аб кнізе К. Арлоўскага, колькі аб сваёй арышчальнай гаспадары, аб ёй, што яна мае ўсе магчымасці ўспрымаць і перадаваць у рэспубліцы калгасе «Рэспец».

У гэтай адказнай дні навуковай да выбараў у мясцовыя Саветы і вышчы актывісты праводзіць вялікую палітка-масваю работу. Агітатары расказваюць выбарчыкам аб правах і абавязках саветскага грамадзян, аб выбарчым законе, аб сваіх камятах. У чытацкай зале мы правалі гутарку на тэму «Што дала саветская ўлада жанчыне». Цяпер рыхтуем вечар моладых выбарчыкаў. У бібліятэцы

арганізавана літаратурная выстаўка «Насутраць выбарам у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных».

В. ШАПІРА, бібліятэкара Браслаўскай раённай бібліятэкі.

Бібліятэка і клуб

комсамоўца ў саветскай літаратуры, і літаратурныя вечары.

Праўда, у гэтай рабоце вялікая заслуга належаць і настаўнікам мясцовай сярэдняй школы (дырэктар А. Паўлін). Асабліва трэба адзначыць прапаганда мастацкіх твораў сярод сельскага чытача выкладчыкам Рукаў літаратуры Уладзімірам Ліленкам.

Не так даўно аб'яднанымі сіламі актывістаў бібліятэкі, клуба і школы быў арганізаваны вечар моладзі на тэму «У чым прыгажосць чалавека?».

— Праўдзівае, сумленнае адносіны да працы, смеласць — вос тое перш за ўсё ўпрыгожвае чалавека, — сказала ў сваім заключным слове сакратар комсамоўскай арганізацыі калгаса Г. Мащонак.

Выхавальніца Ратомскага дзіцячага дома Г. Драўкоўская, калгасны аграном У. Кушчэў, настаўнікі і чытачы — усё яны выкарыстоўвалі ў сваіх выступленнях шматлікія факты з паводзін мясцовай моладзі і адносіны яе да працы. Некаторыя хлопцаў і дзяўчат востра крытыкавалі. Вечар закончыўся вялікім канцэртам мастацкай самадзейнасці.

Вядома, падрыхтаваць і правесці такі цікавы і амястоўны вечар адной бібліятэцы ці клубу было б не пад сілу.

Дарчы, гэты абавязе ўстаноў культуры знаходзяцца не пад адным дахам, а

толькі на тэрыторыі аднаго калгаса «Бастрычынскага радовіцка» Міногага раёна.

Удалае спалучэнне работы сельскай бібліятэкі з работай мясцовага сельскага клуба асабліва важна сёння — у дні навукова-адукацыйнага працоўнага Савета дэпутатаў працоўных. Пры клубе адкрыты агітпункт, дзе арганізавана дзяжурства актывістаў бібліятэкі і клуба. Толькі з настаўніцаў агітатарамі працуюць 22 чалавекі. Выкладчыца біялогіі М. Паранчанка праводзіць гутаркі сярод жывяладоў, выкладчык матэматыкі Я. Засеўвіч і выкладчык хіміі І. Вязоўніч — у трыні паловачнай брыгадзе. За кожным агітатарам заапанавана дзесяціворка, дзе праводзіцца гутарка аб нашым выбарчым законе, Саветскай Канстытуцыі, шостым пяцігадовым плане і г. д. Арганізуюцца сходы, на якіх са справядлівымі дэкларацыямі выступаюць перад сваімі выбарчыкамі дэпутаты сельскага Савета.

У паміжкіна агітпункта бібліятэка разам з клубам арганізавала выстаўку выбарчых літаратурных Агітатары кланіюцца, каб у агітпункце заўсёды былі свежыя газеты, часопісы, каб выбарчыкі пасля працоўнага дня тут змогалі цікава прачесці свой аглядачык.

Воскі Пягор'е, Баньжаўшчына і Качына знаходзяцца ў паўтары-двух кілометрах ад агітпункта. Бібліятэка накіравала туды з

агіганомі бібліятэкі выбарчых літаратур. Хутка будзе два гады, як у гэтых населеных пунктах працуе аддзяленне кітаганом. Кожны з іх абслугоўвае 10—15 калгасных двароў.

— Спачатку цяжка было працаваць, — раскавае кнігагопа, моладзі калгаснік А. Швед. — Прынясець дахаты каму-небудзь з калгаснікаў кнігу, а ён і рукамі замахае: «Ды што ты, мне часу няма». І сапраўды, думаеш, уздыць чалавек у позы, а ўвечары, як ні кажы, трэба тое-сёе дома па гаспадарцы зрабіць. Інап'ер я не веру гэтаму. Варта толькі цікава твора падабраць і арганізаваць іх калектыўныя чыты ў брыгадзе ў час абсласнага перапынку, дык глядзіш, бывае, той, што адказаўся ад гэты, знаходзіць час, каб пайці па яе ў бібліятэку аж за два кіламетры.

Кнігагопа А. Швед аб мінулым год вы

